

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
ítélete**

**Az ügy száma:** Mfv.II.10.035/2019/3.

**A tanács tagjai:** . Stark Marianna a tanács elnöke

. Tanczos Rita előadó bíró

. Tálné dr. Molnár Erika bíró

**A felperes:**

**A felperes képviselője:** dr. Túri Edit ügyvéd

**Az alperes:**

**Az alperes képviselője:**

**A per tárgya:** vezénylés jogellenes megszüntetése  
jogkövetkezményeinek alkalmazása

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes**

**A felülvizsgálni kért jogerős határozat:**

Fővárosi Törvényszék 4.Mf.681.015/2017/8.

**Az elsőfokú bíróság határozata:**

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 34.M.402/2015/57.

**Rendelkező rész**

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4.Mf.681.015/2017/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 722.190 (hétszázhuszonkettőezer-egyszázkilencven) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

**Indokolás**

**Tényállás**

- [1] A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 1997-től teljesített szolgálatot a rendőrség hivatásos állományú tagjaként. 2010. május 1-jétől a ... Rendőri Igazgatóság Akció Alosztályán járőrvezető beosztásban dolgozott, majd 2012. augusztus 1-jétől előbb határozott, majd határozatlan időtartamra az alpereshez került vezénylésre a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban. Hszt.) 49/D. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Az alperes főigazgatója a felperest 2013. január 1-jei hatállyal határozatlan időre a Műveleti Igazgatóság Műveleti Főosztály ... Műveleti Osztály (Budapest ...) szolgálati helyre referens munkakörbe rendőr főtörzsőrmester rendfokozatba nevezte

ki.

- [2] Ezt követően a felperes az alperes főigazgatójának parancsával a Hszt. 49. §-a alapján 2014. november 3-i hatállyal vezényleésre került a ... Műveleti Igazgatóság Műveleti Főosztály ... Műveleti Osztály (Pécs) szolgálati helyre, ami 2014. december 31-éig került meghosszabbításra. A felperes a vezényleésbe beleegyezett, a munkáltató intézkedését nem támadta meg panasszal.
- [3] Az alperes főigazgatója 2014. december 31-i hatállyal kezdeményezte a belügyminiszternél a felperes vezényleésének megszüntetését. A belügyminiszter a 2015. január 6-án kelt határozatával a felperes vezényleését - figyelemmel a Hszt. 49/C. § (4) bekezdésében foglaltakra - 2014. december 31-i hatállyal indokolás nélkül megszüntette.

#### **A felperes keresete és az alperes ellenkérelme**

- [4] A felperes keresetében a belügyminiszter határozata jogellenességének megállapítását és annak jogkövetkezményeként a 2015. január 1-jétől 2016. december 31-éig terjedő időre járó 2.221.968 forint illetmény-különbözet és kamata megfizetésére és a perköltség viselésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy a vezénylest visszavonó határozat a diszkrimináció és a joggal való visszaélés tilalmába ütközött. Állította, hogy az alperes azért különböztette meg hátrányosan, mert véleményt nyilvánított a vezetőséggel szemben és fellépett a hivatásos állomány tagjainak védelme érdekében. Összehasonlítható helyzetben lévő más személyt vagy csoportot az alperesnél szolgálatot teljesítő azon más munkavállalók személyében jelölte meg, akiket ilyen hátrány nem ért.
- [5] A joggal való visszaélés körében állította, hogy olyan cselekményeket róttak feletteseire a terhére, amelyek ellen érdemben nem tudott védekezni, mert azokat fegyelmi eljárás keretében nem vizsgálták, hanem ad hoc jelleggel valótlán tények és bizonyítékok alapján hamis színben tüntették fel. Érvelése szerint e folyamat eredményeként szüntették meg a vezénylest, aminek oka lényegében a közte és az osztályvezetője közötti személyes ellentét volt, mivel több alkalommal véleményt nyilvánított a felettese munkájával, valamint a kollégák problémáival kapcsolatban. Állította, hogy az osztályvezető őt érintő negatív és valótlán tartalmú jelentése és értékelése, továbbá a Pécsre történő kétszeri kivezénylese célja az volt, hogy a vezényleésének megszüntetéséhez indokokat kreáljon, hamis színben tüntessék fel a valós eseményeket és ezáltal az ő tevékenységét is.
- [6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes költségeiben való marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes vezényleésének megszüntetésére jogszerűen került sor a Hszt. végrehajtásáról szóló 140/1996. (VII.31.) Kormányrendelet 12. § (5)-(6) bekezdései alkalmazásával a Hszt. 49/C. § (4) bekezdése alapján. A vezénylest megszüntetése tekintetében az alperes főigazgatójának nem volt döntési jogköre, csupán kezdeményezhette

azt a belügyminiszter felé, aki a döntés meghozatalára jogosult volt. A vezénylés megszüntetésének kezdeményezésével, illetve az erre vonatkozó döntés meghozatalával kapcsolatos indokolási kötelezettséget a jogszabályok nem írtak elő számukra. Vitatta, hogy az egyenlő bánásmódot megsértve, illetve jogával visszaélve járt volna el. A felperes és felettese közötti esetleges konfliktus helyzetek tényét nem vitatta, ugyanakkor tagadta, hogy azok retorziójaként került volna sor a berendelés megszüntetésének kezdeményezésére.

#### **Az első- és másodfokú bíróság ítélete**

- [7] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 34.M.402/2015/57. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 111.098 forint perköltséget azzal, hogy az eljárási illetéket az állam viseli. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy az alperesi főigazgató jogosult volt a felperes vezénylésének megszüntetése kezdeményezésére, indokolási kötelezettség pedig sem őt, sem a minisztert nem terhelte. Az egyenlő bánásmód sérelme vonatkozásában kifejtette, hogy nem tekinthető az e körben védelmet igénylő vélemény nyilvánításnak az, ha az adott személy a személyiségén kívüli körülményre hivatkozik. Ennek megfelelően nem ilyen védendő vélemény, ha a felperes az állomány étkeztetésével összefüggésben szóval fel vagy egyéb foglalkoztatási követelményeket tesz szóvá. Amennyiben ilyen nézetkülönbség merül fel, úgy a joggal való visszaélés megállapításának lehet helye a Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási teher alkalmazásával.
- [8] A joggal való visszaélés körében az elsőfokú bíróság vizsgálta a konfliktusok felmerülésének tényét, az alperes retorziós szándékát, valamint az oksági kapcsolat fennállását a konfliktus és a megtorlási szándék, valamint a vezénylés megszüntetése között. Részletesen értékelte a tanúvallomásokat és egyéb rendelkezésre álló peradatokat és nem látta kétséget kizáróan igazoltnak, hogy a vezénylés indoka ténylegesen és kizárólagosan a humán erőforrás problémák voltak.
- [9] Hangsúlyozta, hogy a vezénylés megszüntetése nem az alperesi főigazgató és a miniszter közös döntése, hanem két külön szervezet vezetőjéhez kötődő elkülönülő jogosítvány. Az adott esetben ... indokolás nélkül tette meg javaslatát a felperes vezénylése megszüntetése kezdeményezésére az alperesi főigazgató felé. A perbeli esetben még csak tényállítás szintjén sem történt hivatkozás arra, hogy a felperes által megjelölt körülményekről a főigazgató tudott volna, továbbá, hogy a döntést hozó miniszterhez bármi eljutott volna abból, amit a felperes mögöttes indokként előadott.
- [10] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 4.Mf.681.015/2017/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és kötelezte a felperest 20.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére azzal, hogy a fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a

joggal való visszaélés tekintetében a bizonyítási kötelezettség a felperest terhelte, aminek azonban nem tudott sikerrel eleget tenni. Sem az alperes retorziós szándékát, sem az oksági kapcsolatot a vezénylet megszüntetésére irányuló javaslattétel és a miniszter döntése, valamint a felperes által hivatkozott sérelmek között kétséget kizáróan nem tudta bizonyítani. A döntési jogkör a miniszteré volt, aki nem köteles az előterjesztésben foglaltaknak eleget tenni, dönthetett volna ellenkező módon is, a rendeltetésszerűség pedig kizárólag a joghatás kiváltására alkalmas döntés esetében vizsgálható. Alaptalannak találta a felperes azzal kapcsolatos kifogását is, hogy nem került sor ismételt ... igazgató tanúkenti meghallgatására.

#### **A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem**

- [11] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet az elsőfokú ítéletre is kiterjedően helyezze hatályon kívül és utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára és állapítsa meg a perköltséget, illetve a keresettel egyezően kötelezze az alperest 2.221.968 forint és a perköltség megfizetésére.
- [12] Érvelése szerint az eljáró bíróságok indokolatlanul és a jogszabályi-jogági struktúrájának ellentmondva fejtették ki, hogy a joghatást nem az alperes főigazgatójának a vezénylet megszüntetésére tett javaslata váltotta ki, hanem a belügyminiszter döntése. A miniszter nem vállalhat felelősséget az alperes, mint munkáltató által közölt kezdeményezés eredményére, ezért nem lehetett az adott esetben a minisztériumot, illetve a minisztert perelni. A bíróságok jogértelmezése egyfajta miniszteri felelősséggel járna, ami azt jelentené, hogy bizonyítási eljárást kellene lefolytatni a miniszter tudomására, döntésének mozgató okaira.
- [13] Az eljáró bíróságok a rendelkezésükre álló bizonyítékokat, tényeket számba vették, ugyanakkor részben hiányosan folytatták le a bizonyítási eljárást, amikor nem adtak helyt ... igazgató ismételt meghallgatásának. A felperes álláspontja szerint hibás az eljáró bíróságok azon álláspontja, hogy abból a körülményből, hogy nem került igazolásra, hogy a főigazgató, illetve a miniszter tudott a felperes és közvetlen felettese közötti konfliktusról, a joggal való visszaéléshez szükséges oksági kapcsolat hiányzik. E körben hivatkozott a Pp. 206. § (1) bekezdésére, mivel álláspontja szerint a bizonyítékok értékelésére a jogszabályi rendelkezés megsértésével került sor. Panszolta továbbá a Pp. 185. § (1) bekezdés b) pontja megsértését is, utalva arra, hogy a bíróság szerinte indokolatlanul mellőzte ... tanú vonatkozásában a pénzbírság kiszabását.

#### **A Kúria döntése és annak jogi indokai**

- [14] A felperes felülvizsgálati kérelme nem megalapozott.
- [15] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező

tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja (Pp. 272. § (2) bekezdés). Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Mindezek bármelyikének hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi [1/2016. (II.15.) PK vélemény].

- [16] A felperes felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 5. § (1) és (2) bekezdését, valamint (4) bekezdését, 49/C. § (4) bekezdését, a 140/1996. (VII.31.) Kormányrendelet 12. § (5)-(6) bekezdését, valamint a Pp. 164. § (1) bekezdését jelölte meg, ezzel kapcsolatban azonban nem adta részletes magyarázatát annak, hogy e jogszabályhelyek mit tartalmaznak és miért sérti azokat a jogerős ítélet, így ezt a Kúria érdemben nem vizsgálhatta.
- [17] A felperes felülvizsgálati kérelmében kifogásolta, hogy a joggal való visszaélés körében az eljáró bíróságok a rendelkezésükre álló tényeket és bizonyítékokat nem a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően értékelték és helytelenül mellőzték az alperesi jogsértés megállapítását.
- [18] A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadása és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A Kúria töretlen gyakorlata értelmében (BH 1995.193., BH 2012.179.) a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés. Az erre alapított felülvizsgálati kérelem csak akkor lehet eredményes, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat azok egybevetése alapján nem a maguk összességében értékelte és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz.
- [19] A Kúria álláspontja szerint a jogerős ítélet ilyen jellegű eljárási fogyatékoságban nem szenved. Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a joggal való visszaélés körében a bizonyítási kötelezettség a felperest terhelte, azonban a rendelkezésre álló okiratok alapján e kötelezettségének nem tudott eleget tenni, nem tudta bizonyítani sem az alperes retorziós szándékát, sem pedig az oksági kapcsolatot a vezénylet megszüntetésére irányuló javaslattétel és a miniszter döntése,

valamint a felperes által hivatkozott sérelmek között. Az eljárás során maga a felperes sem állította, hogy a vezénylese megszüntetését kezdeményező alperesi főigazgató, valamint a vezénylese megszüntetéséről döntést hozó belügyminiszter tudott volna azokról a felperes által állított körülményekről - a felperes és osztályvezetője közötti konfliktushelyzetről -, amelyek a felperes állítása szerint a főigazgató javaslatának, illetve a belügyminiszter döntésének indokául szolgálhattak. Mivel a körülményeket a döntés meghozatalára javaslattételi joggal rendelkező és arról döntő személyek igazoltan nem ismerhették, az nem is játszhatott szerepet döntésük meghozatalában.

- [20] Nem teszi megalapozatlanná a jogerős ítéletet az a körülmény sem, hogy az eljáró bíróságok mellőzték ... igazgató ismételt tanúkénti meghallgatását arra a körülményre, hogy mi volt az indoka a vezénylese megszüntetésére vonatkozó javaslatuknak. Helytállóan utalt a másodfokú bíróság arra, hogy jogszabály által előírt indokolási kötelezettség hiányában a perben nem volt vizsgálható az, hogy a sérelmezett döntés alapjául milyen okok szolgáltak. Erre figyelemmel szükségtelen volt a tanú ismételt meghallgatásának elrendelése, illetve ennek megfelelően nem vonhatott maga után bírságot az a körülmény, hogy a tanú az ezzel kapcsolatos felperesi kérdésre korábban nem kívánt válaszolni. A bíróságok mérlegelésében a fent kifejtettek szerint logikai ellentmondás nem volt kimutatható, ezért a jogerős ítélet nem sérti a Pp. 206. § (1) bekezdését sem.
- [21] A joggal való visszaélés körében a tanúvallomásokot és a csatolt okirati bizonyítékokat az elsőfokú bíróság igen részletesen, egymással összevetve összességében értékelte, aminek felülmérlegelésére a másodfokú bíróság nem látott indokot, s ennek lehetősége a felülvizsgálati eljárásban sem merült fel. Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

## **Záró rész**

- [22] A felülvizsgálati eljárási illetéket a felperest megillető munkavállalói költségkedvezményre figyelemmel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.
- [23] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

, 2019. június 26.

. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Tánczos Rita s.k. előadó  
bíró, Dr. Tálné  
dr. Molnár Erika s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő